

Kielce, dnia 10.03.2022 r.

WI.54.15.2022

Pan Bogdan Wenta
Prezydent Miasta Kielce

Szanowny Panie Prezydencie, wnioskiem z dnia 02.03.2022 roku, doręczonym na adres Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach w dacie 02.03.2022 roku, Pani Karolina Kamela – Zastępca Dyrektora Wydziału Podatków, Zarządzania Nieruchomościami i Windykacji, działająca z upoważnienia Prezydenta Miasta, zwróciła się o udzielenie odpowiedzi na pytania:

- 1) Czy w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 stycznia 2022 r. C-327/20, umowa o oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste, użytkowanie, najem, dzierżawę (opłaty wnoszone przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą) nie wypełnia przesłanki definicji „transakcji handlowej”, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 424)?
- 2) Czy w związku z wyżej wymienionym wyrokiem wierzyciel (Gmina Kielce, Skarb Państwa – Prezydent Miasta Kielce) w przypadku opóźnień w płatnościach z tytułu użytkowania wieczystego, najmu, dzierżawy winien naliczać odsetki ustawowe za opóźnienie zgodnie z art. 481 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 ze zm.)?

Odpowiadając na to pytanie, wskazać należy na następujące okoliczności.

Zgodnie z sentencją Wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 stycznia 2022 r. C-327/20 - pojęcie „transakcji handlowej” w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy 2011/7 w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono pobierania przez organ publiczny opłaty należnej tytułem wynagrodzenia za użytkowanie wieczyste gruntu od przedsiębiorstwa, względem którego ów organ publiczny jest wierzycielem.

Jak wskazano w uzasadnieniu powołanego wyżej Wyroku, z przepisów art. 2 pkt 2 i 3, art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dyrektywy 2011/7 wynika, że jeżeli organ publiczny jest wierzycielem względem przedsiębiorstwa, sytuacja ta nie wchodzi w zakres pojęcia 'transakcji handlowej' w rozumieniu art. 2 pkt 1 tej dyrektywy.

Z uwagi na te różnice między organami publicznymi a przedsiębiorstwami oraz na to, że - jak wynika z motywu 9 dyrektywy 2011/7 - organy publiczne dokonują na rzecz przedsiębiorstw znacznej liczby płatności, prawodawca Unii uznał za właściwe ustanowienie w art. 4 dyrektywy 2011/7 przepisów mających zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw będących wierzycielami kwot pieniężnych w odniesieniu do organów publicznych, którym dostarczyły one towary lub świadczyły usługi, nie wskazując przy tym tych organów publicznych jako wierzycieli względem przedsiębiorstw.

Z art. 2 pkt 1 dyrektywy 2011/7 w związku z kontekstem, w jaki ten przepis się wpisuje, i celami realizowanymi przez tę dyrektywę wynika, że jeżeli organ publiczny w rozumieniu pkt 2 tego artykułu jest

wierzycielem kwoty pieniężnej wobec przedsiębiorstwa, stosunki między tymi dwoma podmiotami nie wchodzą w zakres pojęcia 'transakcji handlowej' w rozumieniu tego przepisu, a zatem są wyłączone z zakresu stosowania tej dyrektywy.

Zatem, w związku z wyżej wymienionym Wyrokiem wierzyciel (Gmina Kielce, Skarb Państwa – Prezydent Miasta Kielce) w przypadku opóźnień w płatnościach z tytułu użytkowania wieczystego, najmu, dzierżawy winien naliczać odsetki ustawowe za opóźnienie zgodnie z art. 481 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 ze zm.).

Jednocześnie pragnę podkreślić, że jest to jedynie stanowisko Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach, która nie posiada uprawnień do dokonywania powszechnie obowiązującej wykładni przepisów prawa.

Z poważaniem

Zbigniew Rękas

Zastępca Prezesa